

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Megkezdődtek a szabadtéri játékok

Bemutatták az Ivan Szuszanyint Gazdag kulturális program

„Szeged híres város” — a hagyományos fanfárhangok tegnap, szombaton este a felújított Szegedi Szabadtéri Játékok huszonharmadik szezonjának nyitányát jelezték. A Himnusz elhangzása után a nézőtér népes közönsége az orosz nemzeti opera első klasszikus alkotásában gyönyörködhetett: a Moszkvai Nagyszínház szólistái és alkotóművészei Mihail Glinka: Ivan Szuszanyin című operáját mutatták be. Az orosz nyelvű előadás rendezője, Vagyim Milkov, a realiztikus elemeket mellőzve a mű általános érvényű mondandójára helyezte a hangsúlyt. Ifjú kortársja, a díszletek és jelmezek tervezője, Viktor Volszkij ehhez a rendezői koncepcióhoz jelképes díszletet készített — egy szimbolikus, mozgó ikonosztázt az orosz világ szimbolikus elemeivel: harangokkal, hagymakupolákkal, ikonparafraízisokkal, az oly sokszor megénekelte tajga végtelenségét sugalló faágakkal, gyertyafüzérekkel. Két világ, két kultúra egymásnak feszülését érzékeltette rendezés, díszletkompozíció, színészi játék.

Gyülekeznek a premier-közönsége

A mű főszerepeit a Balsói világhírű magánénekesei alakították. A címszerepet a világszerte ismert, és hazánkban gyakran vendégeskedő Jevgenyij Nyesztyerenko alakította. Partnerei: Bela Rudenko, Tamara Szi-nyavszkaja, Vlagyimir Scserbakov, Lev Vernyigora, Vladislav Posenyszkij és Konsztantyin Baskov. Szólót táncolt Marina Leonova, Andrej Kondratov, Hegedűs Zsuzsa és Erdélyi Sándor. A szegedi zenekar mellett közreműködött a Szlovák Filharmonia énekkara (karigazgató Lubomír Mátl). A nagy sikerű előadás karmestere Mark Ermiler volt.

A közel százötven éve született mű értékekre talált a szegedi deszkákon. A kellemes nyáresti időben a népes közönség megérezte és magáévá tette az 1600-as

évek elején játszódó történet mai érvényű igazságait, korszerű mondandóját, s különben értékelte a kiváló énekesek teljesítményét. Több mint húsz éve, 1960-ban hangzottak fel Magyarországon először Glinka e remekének dallamai Vaszy Viktor érdeméért. Szalma Ferenc a címszerepben. Így a tegnap esti előadás az alkotás második premierje volt — szovjet művészekkel, orosz nyelven, a Dóm előtti deszkákon. Az ideji Játékok nyitóelőadását megtekintették a megye és a város párt-, állami és társadalmi szerveinek vezetői is.

A nagyszerű idő is közrejátszik abban, hogy a hét végére igazi idegenforgalmi

csúcs jellemzi a várost. Alig akad szabad hely a szállodákban és IBUSZ-szobákban. Nagy érdeklődés előzi meg a ma, vasárnap este, és holnap, hétfőn sorra kerülő Dóm előtti produkciót, a VIII. Nemzetközi Szakszervezeti Néptáncszíveti gálaestjét, a hozzá szervesen kapcsolódó, első ízben szervezett nemzetközi népi iparművészeti bemutatót és vásárt. A mai nap kulturális programjának és a Szegedi Ünnepi Heteknek is kiemelkedő eseménye a Szegedi Nyári Tárlat megnyitása a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában, ahogy a hagyományokhoz híven az érdeklődők ismét hű keresztmetszetét látathatják a kortárs magyar művészetnek.

Biztos helyen a búza

Befejezéséhez közeledik az aratás

A héten Csongrádon, Makón, Balástyán egy volt a cél: minél hamarabb fedél alá hordani a gabonát. Segítette a szövetkezeteket a nyári időjárás és a fölkeszült szakemberek csapata. Időben és sikeresen túljutottak a nehezén, learatták a kalászosok nagy részét.

Mint már korábban megírtuk, a szegedi gazdaságokban befejezték a búza aratását, s őket követték a makói, a vásárhelyi, szentesi és környéki szövetkezetek is. Mára — ha az idő kedvező lesz — a szegedi járásban és a csongrádi térségben is bevonulnak a tarlóról az aratók. S így Csongrád megyében a 94 ezer 335 hektár kalászos terület jó részéről fedél alá kerül a gabona. Az 5 ezer 478 hektáros rozsföldeken marad még jelentős aratnivaló, kevéske tavaszi árpa és zab ad még elfoglaltságot a kombájnosoknak, szállítóknak.

Biztató, hogy az eddigiek szerint az ideji búzából jó kenyér süthető.

Szinte alig maradt a hétvégére aratnivaló a termelőszövetkezetekben, állami gazdaságokban. Jobbára azoknak a szövetkezeteknek gépei találhatók a határban, ahol később kezdtek vágni a búzát vagy később érő kalászos szerepelt az aratási listán.

A legfontosabb gabonát, a kenyérnek való búzát több mint hetvenezer hektáron termesztették a gazdaságok. Zömében a legjobb földeken. A természettel mégsem elégedettek a szövetkezetekben, mert kevesebb is, gyengébb is volt a tavalyinál. Hozzá tartozik az igazsághoz, hogy az elmúlt esztendőben a szokottnál bővebben adták termésüket a gabonaföldek és tavaly a vetéskor rosszabb idő járta, mint máskor. Erre még rá jött az aszályos május. Végül azonban nincs okunk panaszkodni. Hasonló gondolatokat fogalmazott Haskó Pál, a megyei pártbizottság munkatársa is. Kérésünkre elmondotta, hogy az ideji aratás lényegesen szervezettebb, előkészítettebb volt az eddigieknél. A mező-

gazdasági üzemek jóval a gabonabetakarítás kezdése előtt átértékelték a nyári munka jelentőségét és ennek megfelelően készültek. Gazdaságos, ésszerű elgondolásokkal tervezték, figyelemmel voltak a pártbizottságok állásfoglalásaira, a közösség elvárásaira. A leglényegesebb változás, hogy az érdeklődési rendszeren változtattak. A mennyiségi szemlélet helyét a minőségi foglalta el. Még akkor is ez summázható, ha több — főleg a gyenge — térszben nem voltak képesek nyomon követni a változást.

Külön öröm még, hogy az ideji aratás 12–13 munkanapot igényelt, ami a legrövidebbnek számít az eddigiek között. Tekintve, hogy 72 ezer 985 hektár búza volt talpon induláskor, elismerés illeti az aratókat. Az összefogásról is jobb véleményt alakítható, mint korábban. Szervezettebb, zökkenőmentesebb volt a gabona átvétele, és a szövetkezetek is „jól kijöttek egymással.” Se noszogatni, se erőltetni nem kellett a közösködést. Aki bírt és akit kértek, segített. Mindez annak is köszönhető, hogy előre összehangolták, megszervezték az aratást. A jó gazdát nem kell ösztökélni, de nem árt, ha időben felhívják a figyelmét a változásokra. A korábbi években több tanácskozást tartottak a búzatermesztésről, ahol véleményt, tapasztalatokat cserélhettek a szakemberek. A fajta, a technológia helyes megválasztásában adtak segítséget az ilyen megbeszélések. A makói gazdaságoknak most sikerült például rekordtermést betakarítaniuk, amikor más-hol elmaradtak a korábbi szinttől.

Ha áldozatok árán is, de sikerült különösebb nehézség nélkül alkatrészt szerezni az aratóknak. Emiatt lényeges gépállás, kiesés sehol sem volt. Azt már természetesen vesszük — pedig mennyi fáradtsággal jár —, hogy az aratókról emberhez méltóan gondoskodnak a gazdaságokban.

Az átvevőhelyeken példá-

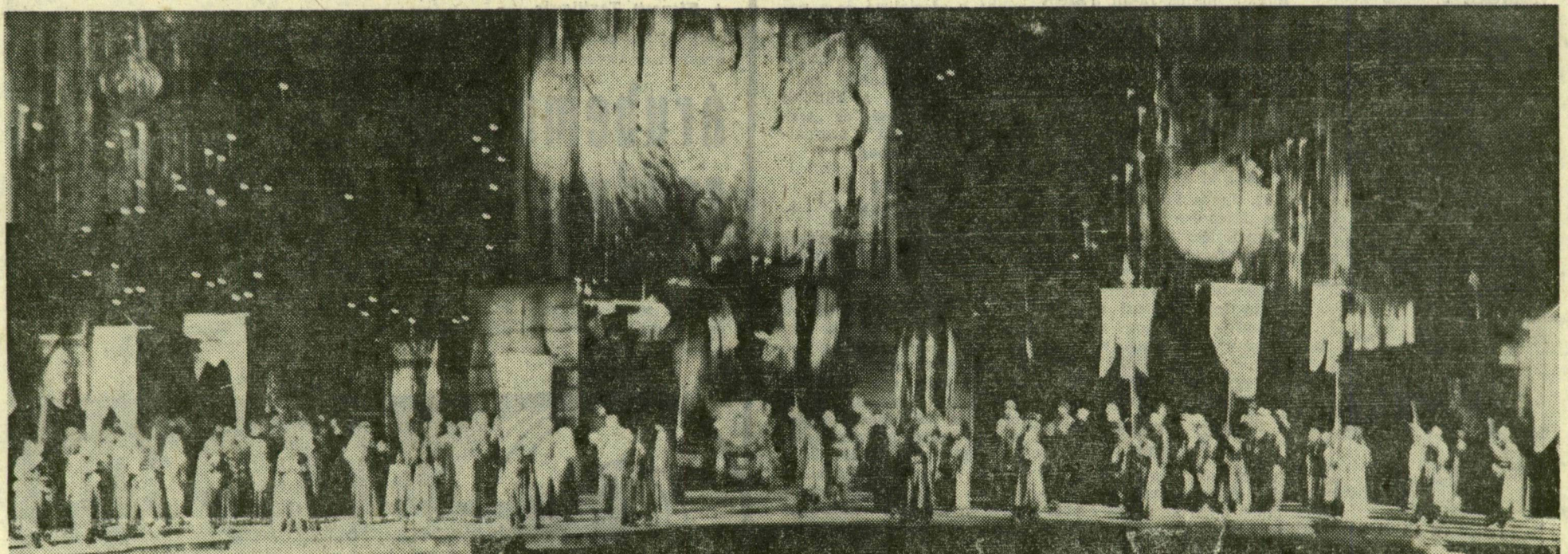
ul kávéra, üdítőre való pénzt is fizettek. A nehéz munkát végzők vagy a helyszínen fogyasztották a frissítőt, vagy beválhatták a kalóriapénzt. Ez a kedvezmény a főlvasárlás egész idején jár a Csongrád megyei Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat dolgozóinak.

Talán ez az apró figyelemesség is segítette, hogy eddig a szerződéssel vállalt csaknem 180 ezer tonna gabonának háromnegyede már biztos helyen pihen. A fő ok azonban, hogy jól szervezték a gazdaságok az aratást, idejében megbeszéltek a főlvasárlóval és nem utolsósorban Szentesre is tudták már szállítani, és éjszaka is átvették a gabonát. (Igaz, ehhez éjjel dolgozó gazdaság is kellett.)

Nem mondható el minden jó az aratás járulékos munkáiról, a szalmabehordásról és a tarlóhántásról. A bálázás munkáját akadályozza, hogy nem mindig lehet kötözésineget kapni. Némi-lyik gazdaságban szünetelt amiatt a bálázás, másutt kényszermegoldást alkalmaztak: dróttal kötötték össze a szalmakötegeket. Mivel idén korábban kezdődött az aratás a szokásosnál, nincsenek elkésve a járulékos munkákkal a gazdaságok. Azt a szempontot sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a szem biztonsága mindenek följött való. Ahol tehát nincs annyi gép és ember, hogy egy időben végezzék az aratással a szalmabetakarítást és a tarlóhántást, ott jogsan összpontosították erőiket arra, hogy először a kenyér-és takarmánygabona kerüljön a magtárakba. Ahol másodvetést terveztek, ott viszont mindenütt igyekeztek gyorsan megtisztítani a táblákat a szalmától.

A járás szakszövetkezetei a tagoknak adják el a bálázó szalmát, amit aztán a kisgazdaságok állatállományára hasznosít. Domaszéken például a tábláról hordták el a tagok az alomnak valót, jó előre biztosítani lehetett igényeik kielégítését a szakszövetkezetnél.

M. T.

AZ IVAN SZUSZANYIN BEMUTATÓJÁNAK HATALMAS, LÁTVÁNYOS SZINPADKÉPE A DÓM TÉREN

Nagy Eászló felvétele